

לולה ט וולהיט

רבקה'לה זוהר:

המלכה של מלכת הלהקות

ר' יו ימים בהם היתה בושה להיות ב' חיל'הים. למה? מפני שלכל חיל ולכל פיקוד אחר היתה להקה, ולחיל'הים היה בקושי צוות'הווי. מי היה מאמין אז, לפני פחות משנתיים, שיבוא יום ולחיל'הים תהיה להקה, שלעומתה ירצו כל הלהקות הצב' איות האחרות להטביע עצמן מרוב קינאה? ועל מה צריכים אנשי חיל'הים לברך? על הגורל הטוב שיומן את רבקה'לה זוהר ללהקת חיל'הים. כי היום יודע כל ילד, שלמרות שכל הפיומונים ששרה להקת חיל'הים הם מצוינים — הרי שהסיומן שפיר' סם אותה היה מה אברך, אותו שרה רב' קהלה זוהר.

לא מספיק טובה

רבקה זוהר היא נצר למשפחת זינתי (מתחרו עם גינתי) המפורסמת, שהיא אולי המשפחה הוותיקה ביותר בארץ. בניה נחשבים לצאצאי שלמה המלך, אשר מאז לא עזבו את ארץ'ישראל, והתרכזו בעיקר בפקיעין. רוב בני משפחתה הקרובים של רבקה'לה החליפו את שם משפחתם לזוהר. מרוע? "קודם כל זאת לא היתה החלטה שלי. דוד שלי החליף ראשון וכולם אחריו. למען האמת אמא שלי רצתה תמיד להישאר בשם המשפחה הישן, כי זה שם היסטורי, גם לי יש סנטימנטים לשם זינתי. אבל איך אפשר להסתובב עם שם כזה, ביחוד בעולם הבידור? יש לו צילצול לא נעים..."

אבל השם לא הפריע לרבקה'לה להתחיל את הקאריירה הזימרתית שלה כבר בגיל

מעבר אלכם זינתי

יש אנשים שאינם מסוגלים, בשום פנים ואופן, לשיר קול שני כאשר משהו שר קול ראשון. זה מבלבל אותם. אחרים לא יצליחו בשום אופן להיזכר במנגינה מסוימת, אם באותו רגע הם מאזינים למנגינה אחרת. אבל יש לנו אדם אחד, לפחות, שזו דבריו כאלה לא רק שלא מבלבלים אותו — אלא שהוא מסוגל אפילו לנגן במוחו הרכב סימפוני שלם, ולעלות את המנגינה על גליון התווים.

זהו אלכס וויט, המעבד הכייעטוק והכי פורה בעולם הפיומונים העבריים של היום. אם נרצה למנות את הזמרים, הזמרות והלהקות שאלכס עיבד את פיומוניהם, נצטרך לכתוב שם בעשרה בתיים. אבל הבולטים שבהם הם: אריק איינשטיין, אריק לביא, אילן ואילנית, בני אמדורסקי, רבקה מיכאלי,

14, כאשר שרה קטעים מתוך אופרות מפור' סמות בבית רוטשילד בחיפה. אתריכך שרה ורקדה בלהקת המחול של הסטודנטים ("למ" דתי חמש שנים בל"ט"). אחת ההופעות ב' מיסגרת להקה זו הביאה אותה לבסיס חיל'הים. אחרי ההופעה ניגש אליה מפקד צוות'הי החייל, והציע לה להצטרף אליהם. "אז לא ידעתי בכלל מה זה חיל'הים, ו'

עדנה גורן, שולה חג, ירדנה הדר, גאולה גיל, יפה ירקוני, יהורם גאון, דני בן'ישר אל, יוסי בנאי ואילי גורליצקי. מוטי בראק, שולי נתן ויורם ארבל. את העיבודים הטובים ביותר אני עושה בלילה, אז שקט ואני מסוגל לגמור ארבעה

כי בעוד שלאריק אינשטיין יש קול רך, הרי שלאריק לביא יש קול יותר תוקפני. מתפ' רך, ואז העיבוד דורש כלים אחרים לגמרי. במשך השנתיים האחרונות חלה התקדמות עצומה בשטח ההקלטה. מצויים עתה בישר' אל לפחות שני אולפנים בעלי ציוד משוכלל,

ההקלטות הישראליות מתחילות להגיע ל' רמה המקובלת בארצות בעלות מסורת מוסיקאלית מסחרית. אבל עדיין יש, לדעתנו של אלכס, שני גורמים המסתכמים ל' תוצאה טובה יותר, המעכבת את התפתחות הפיומן הישראלי: זמן + כלים = כסף. כלומר: חברות התקליטים עדיין מבקשות לחסוך במספר כלי התיזמורת ובזמן ההקל' טה, כדי שלא להגדיל את הוצאות הפקת התקליט. אולם גם נטייה זו הולכת ומשתנה, ומפיקי התקליטים מתחילים להבין כי כסף הולך לעיבוד — אינו הולך לאיבוד.

העיבודים הטובים - נולדים בלילה

מה מנחה את אלכס בכתיבת עיבוד ל' פיומן מסויים? יש ארבעה יסודות עיקר' יים, הוא מסביר. "תוכן המנגינה, קצב המנגינה, ההארמוניה שלה ואישיותו של הזמר. הגורם האחרון הוא בעל חשיבות מכרעת. אני לא אכתוב, למשל, לאריק אינשטיין — אותו עיבוד כמו לאריק לביא.

המלחמה ששתיים. בערב להקות צב' איות בהיכל התרבות נחלה להקת חיל'הים כישלון חרוץ ובזיון גדול. ראש אגף כוח'אדם של החייל הכריז: או שתקום להקה ראוייה לשמה, או שלא תהיה להקה בכלל. את התוצאה יודעים כולם: להקת חיל'הים מונה עתה 14 חיילים וחילות, וחמי' שה אנשיותומורת בהרכב שלא היה לו תקדים בלהקות צבאיות. כוכבת הלהקה היתה כמובן רבקה'לה זוהר.

חיילת רגילה. אלא שלפני שהספקתי לסיים אותה — הועברתי ללהקת חיל'הים. קשה להגיד שאז זו היתה להקה. זה היה מין צוות'הווי של מניין בחורים ובחורות, ש' עברו בבסיסים, שרו ועשו שמח."

*** בחברת בני

המיפנה הגדול בא זמן קצר לאחר מלחמת ששת'הימים. בערב להקות צב' איות בהיכל התרבות נחלה להקת חיל'הים כישלון חרוץ ובזיון גדול. ראש אגף כוח'אדם של החייל הכריז: או שתקום להקה ראוייה לשמה, או שלא תהיה להקה בכלל. את התוצאה יודעים כולם: להקת חיל'הים מונה עתה 14 חיילים וחילות, וחמי' שה אנשיותומורת בהרכב שלא היה לו תקדים בלהקות צבאיות. כוכבת הלהקה היתה כמובן רבקה'לה זוהר.

אמרנו היתה כוכבת, משום שלפני פחות מחודש השתחררה משרותה הצבאי, והיא כבר עוסקת בחזרות לערב אורחי. המעבר מחי'צבא לחיים אזרחיים לא היה אצלי קשה, היא טוענת. "לא היה לי מצב של חוסר'עבודה. כעת אנו עושים חזרות לערב של שירי נתן אלתרמן. משהו חדש לגמרי, עם פיומונים וקטעי קישור..."

איוה זכרונות היא נושאת בליבה מימי שרותה בלהקה? היא גוהרת מאוד שלא לומר בפרוש כי לא אהבה את החיים ב' להקה, במיוחד לא את התקופה האחרונה. אבל הנימה נשמעת בדבריה. "הייתי במצב לא נעים, הסבירה, והשתדלה שיאמינו כי היא אומרת זאת בכנות. "השיר מה אברך הפך אותי לכוכבת הלהקה, וכמובן שהדבר עורר קינאה בין שאר הבנות. במשך הזמן הגיעו הדברים עד כדי איבה מופגנת מצד שאר הבנות כלפי, לכן, משך רוב הזמן, הייתי בוחרת בחברת הבנים של הלהקה, והבנות היו לחוד בתחרות..."

מה שמוכרחים לציין הוא — שהופע' תה החיצונית של רבקה'לה לא הקשתה עליה להיקלט בחברת הבנים: שיערה הקצר' צר ולבושה הנערי גורמים לא פעם לאנשים לטעות בכללי הדקדוק. "הרבה פעמים פנו אלי אנשים בתור ילד", סיפרה בחיוך שובב. "אבל אני לא נעלבת מזה. להיפך. זה משע' שע אותי. אני לעולם לא אגדל שיער ארוך. פאה נכרית? חס וחלילה! אפילו אם תהיה לי קרחת לא אחבוש פאה."

דבר נוסף השוא על רבקה'לה הוא ש' מצביעים עליה ברחוב ואומרים: הנה זאת מלכת חיל'הים ששרה את מה אברך. "אז מה אם שרתי את השיר הזה?" היא אומרת. "אז כבר מגיע לי להיות כוכבתו אנשים מסתכלים עלי כאילו הייתי משהו מיוחד. הם חושבים: אה, היא בטח מתלבשת ככה, וחושבת ככה, ומתנהגת ככה. אשה אחת אמרה לי פעם: מה, את שרה את מה אברך? — אז למה את הולכת בגינס?..."